

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἀθήναις
Ἐν τῷ Ῥεωτηρικῷ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1904. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυνοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δωδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

11 Μαρτίου

Αἱ κοινοτικαὶ ἐκλογαί. — Ὁ ἀγὼν τῶν δύο μερίδων. — Τὸ αἶσχος τοῦ συνθήματος. — Τὶ θὰ πῇ γηγενεὶς καὶ ξένος; — Τὰ τοιαῦτα ἀποτελοῦσι στίγμα τῆς ὀρθοπροσύντης καὶ εἰσὶν ἀηδεῖς δημοκοπίαι. — Καὶ ὕστερον ἔχομεν ἀξίωσιν νὰ παραπονώμεθα κατὰ προπαγανδῶν κλπ. — Αἱ ὑποθέσεις Ζήτησης. — Τὰ ἀτελείωτα ἀμαρτήματα. — Ὁ Μητροπολίτης καὶ αἱ ἐνέργειαι τοῦ. — Αἱ φιλομαρεῖαι τῶν Ρωμούνων.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα διενεργήθησαν αἱ ἐκλογαὶ τῆς Ἐφορείας καὶ τῶν λοιπῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως Ἰωαννίνων. Τὰ διαμαρτυρούμενα κόμματα, τὰ γνωστὰ μὲ τὰ κλασσικὰ ὀνόματά των Βλῳρα καὶ Κόσσα, ἀρκετὴν εἶχον τὴν ἀμίλλαν καὶ οὐκ ὀλίγον θόρυβον διήγειραν κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν ὑπεργίγιστον ὅμως καταπληκτικῶς ἐν τῇ ἐκλογῇ τὸ κόμμα τῆς Βλῳρας συγκεντρώσαν 270 ψήφους ἐκ 353 ψηφισάντων. Ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἀνέδειξε καὶ πάλιν περιτρώως τὴν μεγάλην δημοτικότητα τῆς ἀπολαύει παρὰ τοῖς πολίταις ὁ κ. Δημήτριος Κίγκος ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὁποῦ ἀντιπροσωπεύεται τὸ κρατῆσαν κόμμα. Καὶ δὲν ἀρνούμεθα τῶντι τὰς πολλὰς ἀτομικὰς ἀρετὰς ἃς κέκμηται ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τούτου ὡς καὶ τινες τῶν μετ' αὐτοῦ συμπραττόντων ἀπέναντι τῶν ἀρχηγῶν τοῦ ἡττηθέντος κόμματος, ἀλλ' ὅμως δέον νὰ ρηθῇ ὅτι τὰ προγράμματα ἀμφοτέρων τῶν μερίδων δὲν ἴσαν ἀντάξια τῶν περιστάσεων, ἀμφοτέρω ἡμιλίοντο περὶ τῆς ἐπικρατήσεως ὡς σύνθημα δὲ εἶχον τὸν κατὰ τῶν ξένων (τουτέστι τῶν μὴ γηγενῶν πολιτῶν) ἀγῶνα. Πόσον ἀτοπος εἶνε ὁ μετὰ φανατισμοῦ ἐπιδιωκόμενος οὗτος ἀποκλεισμός παντὸς στοιχείου γηγενοῦς γίνεται φανερόν ἐν ληφθῇ ὑπ' ὅψιν ὅτι τὰ σπουδαιότερα τῶν κληροδοτημάτων, ἅτινα διαχειρίζοντα ἦδη ἀποκλειστικῶς οἱ ἀγγηγεῖς κατελήθησαν ὑπὸ μὴ γηγενῶν οἷοι ὁ Καπλάνης, ὁ Γοργόλης καὶ ἐπὶ πᾶσιν οἱ αἰοίδιμοι Ζωσιμάδαι. Ὅτινες τὴν πόλιν ἐθεώρησαν ὡς τὸ κέντρον καὶ τὴν καρδίαν τῆς πατρίδος τῶν Ἡπείρου καὶ ὅτινες ἀφιερώνοντες τὰς κολλοσιακὰς αὐτῶν πεποιθήσεις ὑπὲρ τῆς πόλεως δὲν ἀπέβλεπον ἀπορριπτικῶς πρὸς ταύτην μόνον οὐδὲ βεβχίως κλειστικῶς πρὸς αὐτήν ἀλλὰ πρὸς ἅπασαν τὴν Ἡπείρου. Οὐχ ἥττον δι' ἡμᾶς εἶναι εὐχάριστον τὸ ὅτι ἡ πόλις ἀνέκτησε ταχέως τὰ νόμιμα αὐτῆς σωματεῖα καὶ ἀπεσοδῆθη ὁ κίνδυνος τῆς ἐπ' ἀόριστον παρατάσεως τῶν ἐκλογικῶν διαπληκτισμῶν καθ' ὅσον τὸ ἡττηθὲν κόμμα ἐκμεταλλευθὲν τὴν πανθομολογουμένην ἀνεπάρκειαν καὶ παλεμβουλίαν τοῦ Μητροπολίτου εἰγεν ἐπιτύχην διὰ τεχνικῶν ἐνστάσεων ὥπως ἀπράκτως διαλυθῇ ἡ γενικὴ τῶν πολιτῶν συνέλευσις, πραξικόπημα ὅπερ εἰρήσθω ὅτι πρώτην φοράν συνέβη ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ὅπερ ἡπείλησε

σοβαρῶς τὴν διασχεύσιν τῆς τάξεως. Εὐτυχῶς ὅμως ἡ σύντομος ἐπεμβασίς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ αὐστηρὰ πρὸς τὸν Μητροπολίτην ἐπιτιμητικὴ ἐπιταγὴ Αὐτῆς ἐμταίωσε τὰ τῆς κωλυσιεργίας σχέδια· οὕτω δ' ἀπηλλάγη ἡ πόλις ἀπὸ δευτέρως ἐκδόσεως τοῦ χάους, εἰς ὃ ἐμελλε νὰ ρίψῃ αὐτὴν ἡ τοῦ Μητροπολίτου ἀβουλία, ὡς προηγουμένως εἶχε ρίψῃ τὴν αὐτῇ κοινότητι Ζήτησις. Καὶ ἐν Ζήτησι εἶχον διενεργηθῇ ἐκλογαὶ Ἐφορείας ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ἢ δὲ ἡττηθεῖσα μερὶς στηρίζετο τὰς ἐλπίδας τῆς ἐπὶ τῆς ἀνερχομένης λογικῆς τοῦ Μητροπολίτου περιφανῆ κατήγαγε κωλυσιεργικὸν θρίζμβον, πείσασα τὸν Σεβασμιώτατον διὰ προσπεποιημένου πατάγου, ὅπως ἀρνηθῇ πᾶσαν ἐκδικασίαν καὶ ἀναγνώρισιν τῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ἐνεργηθείσης ἐκλογῆς, παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην πρὸς ἐκδικασίαν ἐν πρώτῳ βαθμῷ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα (!), διατηρηθέντων κεκλεισμένων τῶν σχολείων μέχρι Δεκεμβρίου καὶ ἀνοιχθέντων τότε μόνον τῇ βοηθείᾳ τῆς Κυβερνητικῆς λόγῃ καὶ ὑπὸ τὰς ἀρὰς τῶν ἡγανακτημένων κατοίκων. Καὶ ἐδόθη μὲν καλὸν μάθημα εἰς τὸν Μητροπολίτην παρὰ τῶν Πατριαρχείων, ἅτινα ἐπέστρεψαν αὐτῷ τὰ ἔγγραφα μετὰ τῆς αὐστηρᾶς συστάσεως ὥπως ἡ ὑπόθεσις ἐκδικασθῇ κατὰ πρῶτον βαθμὸν ἐπιτοπίως συμφώνως μὲ τὰ θεμελιώδη δικονομικὰ παρχγγέλλματα· οὐχ ἥττον σκόπιμοι, ἐπιτηδεῖται καὶ ἀθέμιτοι ἐν παρρησίᾳ ραδιουργίαι καὶ ὑποβολαὶ ἐκμεταλλευθεῖσαι τὸ ἀνάπηρον τῆς λογικῆς τοῦ Μητροπολίτου καὶ τὴν πνευματικὴν ἀτροφίαν τῶν ἐξ Ὀφφικίου εἰλημμένων συμβούλων τοῦ ἐπέτυχον τὴν ἀκρωτηρίασιν τῆς ἐκλογῆς ἀκρωθείσης, διατὶ νομίζετε; διότι κατ' αὐτὴν δὲν ἐγένετο χορηγίαις ὁμοιόμορφου χάρτου (!!!) καὶ ἐν ὑπῆρχε μονοπωλιακὸν τι χερτοπωλεῖον ἐξ οὗ ὑπεχρεούντο ἅπαντες οἱ ψηφοφόροι νὰ προμηθευθῶσι τὸν διὰ τὰ ψηφιδέλια τῶν χάρτην. Ἡ ἀκατανόμητος αὕτη ἐλαφρότης ἵνα μὴ τι χεῖρον εἴπωμεν, ἐγένετο αἰτία ἵνα ἔκτοτε μὲν ἄνευ κοινοτικῶν ἀρχῶν ἡ μεγάλη Κοινότης τῆς Ζήτησις καὶ νὰ παροξυνθῶσιν ἐπικινδύνως τὰ κομματικὰ πάθη.

Πονοῦντες τὴν ἀνθηρὰν κοινότητα τῆς Ζήτησις λυπούμεθα διὰ τὴν ἐν αὐτῇ δημιουργηθεῖσαν χαώδη κατάστασιν. Δὲν ἀναλαμβάνομεν νὰ κρίνωμεν καὶ ἀποφανθῶμεν ἐν ἡ μερὶς ἡ αἰτιωμένη τῆς ἄλλης ὅτι ἐπὶ ἐξαιετὶν διαχειρισθεῖσα ἀνεξέλεγκτως τὰς προσόδους τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἐσπατάλησεν αὐτὰς εἰς ἐκλογικούς καὶ ἄλλους ἄλλοτρίους τοῦ ποσορισμοῦ αὐτῶν σκοποὺς ἔχῃ ὑπὲρ ἐκυτῆς τὸ δίκαιον ἢ αὕτη καθυπτομένη τῆς πρώτης ὅτι ἀγωνίζεται ἵνα συγκαλύψῃ καταχρήσεις τῶν ἐκτελεστικῶν τῆς διαθήκης τοῦ αἰοίδιμου Ζιτσαίου· τὸ βέβαιον εἶνε ὅμως ὅτι ὁ ὑπερεξαρθεὶς κομματικὸς ἀνταγωνισμὸς παραβλάπτει καίρως τὰ συμφέροντα τῆς κοινότητος καὶ ὑψίστην ἀνάγκην ἐπιβάλλει ὥπως ἀφιερῶμεν κατὰ μέρος τῶν προσωπικῶν παθῶν ληφθῇ ἀπὸ κοινοῦ σύντονος τις καὶ συστηματικὴ ἐνέργεια ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς κοινότητος ἐν τῇ ὑπόθεσι τοῦ σπουδαιοτάτου κληροδοτήματος τοῦ αἰοίδιμου Ζιτσαίου, ὅπερ ἀνάγκη ἵνα ταχέως καὶ διὰ τρόπου εἰρηνικοῦ διευθετηθῇ.

Ἐν τῷ ἐσπερινῷ φύλλῳ τῆς Τρίτης ὑπὸ ἡ

μερομηνίαν 10 Μαρτίου, ὁ κ. Ν. Ἐλευθέριος Τύπος» τῆς Βιέννης ἐδημοσίευσεν ἐπιστολὴν ἐκ Βουκουρεστίου, ἐν ἣ λόγου γινόμενου περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Badeano, ὡς προξένου τῆς Ῥωμουνίας ἐν Ἰωαννίνοις, φέρεται ὡς βέβαιον (!) ὅτι ἐν τῷ βίλαετῳ Ἰωαννίνων οἰκοῦσι Κουττόβλαχοι ἐπέκεινα τῶν 180,000 (!), οἵτινες εἰς τὸ ἰδρυθησόμενον Προξενεῖον θὰ εὐρωσι προστασίαν ὡς ἀποτελοῦντες ὁμογενεῖς τῶν Ρωμούνων στοιχεῖον. Ἐὰν οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ ἐσεδόντο τὴν ἀλήθειαν, ἐὰν δὲν ἐπέζητουν ἀσυστόλως νὰ νοθεύωσι τὸν ἀμιγῆ ἐλληνικὸν πληθισμὸν τῆς Ἡπείρου. ἐὰν κακοβούλως ἀλλ' ἀνοήτως δὲν ἐφκντάζοντο ν' ἀμφισβητήσωσι τὸν ἐθνισμὸν τῆς χώρας ταύτης ἥθελον ἀνομολογήσῃ, τὰς ἐπισήμους στατιστικὰς ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἀμβρακικοῦ μέχρι τοῦ Ἀφίου οἰκοῦσι τοὐλάχιστον 240,000 Ἕλληνες ἀπέναντι 12,000 μόνον Κουττόβλαχων. Εἰς τινὰ ὁρεῖνὰ χωρία τῆς Ἡπείρου, ἐν οἷς οὗτοι κατοικοῦσιν, πολλὰκις ἀπεπειράθησαν Ρωμῶνοι προπαγανδιστὰς νὰ δελεάσωσιν αὐτοὺς διὰ χρημάτων καὶ δι' ἰδρύσεως Σχολείων. Ἀλλ' ἀπέτυχον πάντοτε ἐνεκα τῶν γνησίων Ἑλληνικῶν φρονημάτων τοῦ δῆθεν «Ρωμουνικοῦ» τοῦτου πληθυσμοῦ, ὃν ἔρχεται νὰ προστατεύτῃ ὁ «Domnule» Badeano. Ἐν 10 ὁρισταῖς χωρίοις τῆς Ἡπείρου, ὅπου οἰκοῦσι Κουττόβλαχοι, ἄλλοι μὲ τῶν ἀδρῶς μισθοδοτομένων ὑπὸ τῆς Ρωμουνικῆς Κυβερνήσεως διδασκάλων βιαίως ἀπεπέμθησαν, δύο δὲ ἐπιμένουσιν ἐτι διαμένοντες ἄνευ οὐδενὸς μνητητοῦ. Τὸ Μέτσοβον, ἡ πατρίς τοῦ κειμνήστου Ἀβέρωφ, ἡ τὸ Συροάκον ἡ πατρίς τοῦ Ζαλοκώστα καὶ τοῦ Βουτάκη ἦτο δυνατόν νὰ ἐμπέσωσιν εἰς τὴν προσηλυτιστικὴν παγίδα δολίων μισθάρων προπαγανδῶν;

ΕΚ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Τὸ χωρίον Πάδες καὶ τὰ ἐγερθέντα ζητήματα. — Διὰ τὸ τίποτε σκάνδαλα. — Τοὐλάχιστον ὁ ἱατρὸς ἔπρεπε νὰ ἔχῃ περισσοτέραν ψυχραιμίαν. — Σύλληψις κατοίκων. — Ἰδωμεν τί θὰ ἀπογίγῃ. — Τὰ ἐν Πωγωνίῳ.

Γεγονὸς ὑψίστης σημασίας ἔλαβε χώραν κατ' αὐτὰς, ὅπερ φοβοῦμαι μὴ λάβῃ ἐντελὲς ἐπιζητήσιους διαστάσεις καὶ ἐπιδράσῃ καὶ ἐθνικῶς· καθότι οἱ ἐχθροὶ πολλοὶ καὶ ὑπουλοὶ καὶ ἡμεῖς ἀμέριμοι εἰς τὰ πάντα ἐπιτολαίως ἐπιλαμβανόμεθα ἐν παντὶ καὶ πάντοτε. Ἡ Πάδες χωρίον ἐκ τῶν καλλιτέρων τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν διατηρεῖ ἀνέκαθεν ἑλληνικὸν σχολεῖον καὶ οἱ κάτοικοι ἐμφορύνονται ὑπὸ ἀκραφῶν ἐλληνικῶν αἰσθημάτων. Μάτην ἀπὸ πολλοῦ αἱ προπαγανδαὶ ἐκρούσαν τὰς θύρας αὐτῶν, μάτην ὑπεσχεθήσαν αὐτοῖς λαγόνες μὲ κοινονία οἱ ἱερεῖς οἱ πρόκριτοι, οἱ κάτοικοι ἐνέμυσον ἀκλόνητοι διατηροῦντες τὰ αὐτὰ Ἡπειρωτικὰ αἰσθήματα καὶ ἀποδημοῦντες ἰδίᾳ εἰς Καβάλλαν καὶ Αἴγυπτον ἐπανερχόνται φέροντες τὸν ὄβον τῶν ὑπὲρ τῆς πατρικῆς ἐστίας. Κακὸς δαίμων φθονήσας ἐνέσπειρε διγύοναι εἰς τὴν ἀξιώλογον ταύτην Κοινότητα ἥς τὰ ἀποτελέσματα ἐλπίσαμεν εἰς τὴν φιλοπατορίαν αὐτῶν θέλουσι περιορισθῇ ἄχρι τοῦ σημείου εἰς ὃ ἀφίκοντο καὶ ὅτι ἀναγνωρίζοντες τὴν ὀλισθηρὰν ὁδὸν θέλουσι ρίψαι τὰ πάντα εἰς τὴν καιάδαν τῆς λήθης. Ἡ τῶς ἐπιτροπὴ τῆς Κοινότητος

— Ἀντὶ τῆς προχθὲς εἰς τὰς Ἀθήνας ἐλθὼν ναυαρχος τῆς ἐν Πειραιεὶ ὁμοῦσης ἀποστράτης αἰῶν. κ. Ρόντηκος Κλεισθένος Μαιστροῦ καὶ π. ρουσιτσῆ ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Περὶ τὴν 11ην π. μ. κατήλθεν εἰς τὸν Πειραιεὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργῶν κ. Σπ. Κοζμουνδούρου, συνοδευόμενος τοῦ τοῦ ὑπαρχ. στοῦ αὐτοῦ κ. Ἄντ. Βρατσάνου καὶ διὰ τῆς ἀρχικῆς τοῦ Ἀμεναρχείου διεπερασθῆ ἐπὶ τῆς ἀποστράτης ναυαρχίδος κ' Ἀφροδισίου, ὅπου ἀναποδοσθὰ πρὸς τὸν ναύαρχον τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην ἐπίσκεψιν. Εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν ἀπεδόθησαν αἱ κεκλινομέναι τιμαί. Τὴν ἐσπέρα

ὁ ναύαρχος ἐκλήθη εἰς γεῦμα εἰς τὰ Ἀνάκτορα.
— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἤρχισε τὰς
παρεδόσεις τοῦ ἐνώπιον τῶν φοιτητῶν τῆς
Φιλολογικῆς σχολῆς ὁ ἐπίτιμος καθηγητὴς τῆς
Ἀρχαιολογίας κ. Καββαδίκης. Ἐφέτος θέλει
διδάξει τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας τέχνης, θὰ
ἐκτελεθῇ δὲ καὶ φροντιστήριον ἔκαστ' ἡμέρας
ἐπὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν μνημείων.

Νέον σύγγραμμα Ζήκου Ρώση Δ. Θ.
κ. Φ., καθηγητοῦ τῆς Δογματικῆς καὶ Ἠθικῆς
ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ
Σύστημα Δογματικῆς τῆς ὁρθοδόξου καθολι-
κῆς Ἐκκλησίας τόμ. πρῶτος σελ. 502

Εὐρίσκεται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῆς «Ἐ-
στίας» (ὁδὸς Σταδίου) καὶ Ἐλευθερουδάκη
(πλατεῖα Συντάγματος) καὶ τιμᾶται δραχ. 15.

Μέχρι τοῦδε δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ
γλώσσῃ σπουδαῖον σύγγραμμα Δογματικῆς ἐ-
κτιθεῖσης μεθοδικῶς ἐν γλώσσῃ σαφεῖ καὶ κα-
ταληπτῇ τὰς ἀρχὰς τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τὰ
δύγματα τῆς ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλη-
σίας ἐν σχέσει πρὸς τὰ δύγματα τῶν ἀρχαίων
καὶ νεωτέρων φιλοσοφικῶν συστημάτων καὶ
πρὸς τὰ θετικὰ πορίσματα τῶν φυσικῶν ἐπι-
στημῶν καὶ ἀποδείκνυντο τὴν ἀλήθειαν αὐ-
τῶν ἐναντίον τῶν ψευδῶν καὶ ὀλεθρῶν ἀρχῶν
τοῦ ὕλισμου καὶ τῶν πλανῶν τῶν διαφόρων
αἰρέσεων τῶν μετὰ φανατισμοῦ ἐνεργουσῶν ἐν
ἀπάσῃ τῇ ἑλληνικῇ Ἀνατολῇ διὰ τῶν προση-
λυτικῶν αὐτῶν ἐταιρειῶν πρὸς διάσεισιν τῶν
θηρησκευτικῶν πεποιθήσεων καὶ τοῦ ἐθνικοῦ φρο-
νήματος τῶν ὁρθοδόξων Ἑλλήνων ἐπὶ ἀνεπα-
νορθώτῳ θρησκευτικῇ καὶ ἐθνικῇ αὐτῶν βλάβῃ.
Τὴν ἐπαισθητὴν ταύτην ἔλλειψιν ἀνεπλήρωσεν
ἡ ἐκδοσις τοῦ πρώτου τόμου συστήματος Δογ-
ματικῆς τῆς ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλη-
σίας, ὑπερ συνέγραψεν ὁ σοφὸς καθηγητὴς τοῦ
Πανεπιστημίου καὶ σεβαστὸς ἡμῶν συμπατριώ-
της κ. Ζ. Ρώσης, ἐνέκριναν δὲ καὶ συνέστησαν
ἐπισήμως αἱ Ἱερὰ Σύνοδοι τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Εἰς τοὺς ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης φιλοπρό-
δους συμπατριώτας κ. κ. Γρηγόριον καὶ Θωμᾶ Δάκα
ἀρτοποιούς ἀπενεμήθη ὁ τίτλος τῶν προμηθευτῶν τῆς
Δ. Υ. τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου Ἀρμοστοῦ Κρήτης.
Συγχαίρομεν αὐτοὺς ἐπὶ τῇ διακριτικῇ ταύτῃ τιμῇ καὶ
εὐχόμεθα πρόοδον εἰς τὰς ἐργασίας των.

— Ἀφίκοντο ἐκ Κων)πόλεως καὶ ἀνεχώρησαν διὰ
Βήσσανην οἱ κ. κ. Ἐπαμ. Γ. Δάλλας, Ἰωάν. Γκαρα-
γκιόλης καὶ Ἰωάν. Καρύσης, διὰ Δελβινάκιον ὁ κ.
Δημήτριος Δόστης, ἐκ Βησσάνης δὲ οἱ κ. κ. Δημ.
Κοκκάλης, Μ. Καλτσονίδης καὶ Μιχ. Βοσινάκης καὶ
ἀνεχώρησαν διὰ Κων)πολιν.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν διάλεξιν τοῦ ἐν τῷ «Πα-
νασσοῦ» ὁ ἱατρός κ. Ἀρ. Ἀραβαντινός, τελείως ἐξη-
γήσας τὸ τόσον τεχνικὸν καὶ διδακτικὸν ὅσω καὶ πρω-
τότυπον θέμα, τὸ ὁποῖον εἶχε «τὸν ἀνθρώπινον ὀργανι-
σμόν καὶ τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην ἐν σχέσει μετὰ τὴν
καλλιτεχνίαν». Κατὰ τὴν διάλεξιν τοῦ ταύτην, εἰς ἣν
παρέστη ἅπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους καὶ ἡ Α. Μ. ἡ Βα-
σίλισσα, παρακολούθησεν μετὰ προσοχῆς τὴν ἐπα-
γωγὴν ὁμιλίαν τοῦ διαπρεποῦς ἐπιστήμονος, παρέστη
πολλοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ κόσμος, λόγιοι καὶ καλλιτέχναι.
Εἰς τὴν τρίτην αὐτὴν διάλεξιν τοῦ εἶχεν ὡς θέμα «τὴν
ἱατρικὴν ὡς εἰκόνα καὶ ὡς ἐμπνευσιν τῆς ζωγραφι-
κῆς», ἀνέπτυξε δὲ ἐμβριθῶς καὶ μετὰ περισσῆς χαρι-
τος, κατὰ πόσον ἡ ἱατρικὴ συνδέεται μετὰ τὴν καλλι-
τεχνίαν ἐν γένει, ἀποδείξας ὅτι ἀπαραίτητον ἐφόδιον
εἰς τὸν ἀληθῆ καλλιτέχνην εἶναι ἡ βαθεῖα γνῶσις τῶν
δύο ἀπαραίτητων στοιχείων τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης
τῆς Ἀνατομικῆς καὶ Ὀπτικῆς. Εἶπε δὲ ὅτι εἰς τὸν
γλύπτην καὶ τὸν ζωγράφον εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἀνατομία
καὶ ὅχι μόνον ἐπὶ νεκρῶν σωμάτων ἀλλὰ πρωτίστως
ἐπὶ ζώντων, ὅπου δύναται νὰ διδαχθῇ οὗτος τὰς δια-
φόρους ἐκφράσεις οὕτως εἰπεῖν τοῦ σώματος, τὰς συ-
σπάσεις τῶν μυῶν καὶ τὰς ζωσας στάσεις, τὰς ὁποίας
θὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸ ὕπ' αὐτοῦ ἐπεξεργαζόμενον τε-
χνούργημα. Παρουσίασε πλείους εἰκόνας διὰ φωτει-
νῶν προβολῶν μεγάλων τοῦ μεσαιῶνος καὶ τῶν νεωτέ-
ρων χρόνων ζωγράφων, ὡς τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου,
Λεονάρδου Βίντσι, τοῦ Ροῦμπενς, τοῦ Ρέμπραντ, τοῦ
Θεοδοκοπούλου ὡς καὶ τῶν ἡμετέρων συγχρόνων Γκού-
ζι, Λύτρα καὶ Ἰακωβίδου καὶ διάφορα ἀνατομικά
σκίτσα τῶν ἀνωτέρω ξένων κορυφαίων τῆς τέχνης ἱε-
ροφαντῶν καὶ ἐπέβλεπε τὴν ὡραίαν ἀληθῶς διάλεξιν τοῦ
ταύτην διὰ παρουσιάσεως διὰ προβολῶν φωτεινῶν εἰ-

κόνων διαφόρων ἱατρικῶν γελοιογραφικῶν ἀρίστων ζω-
γράφων καταχειροκροτήσας ἐν τῷ ὡραιότατῳ ἐπιλόγῳ
τοῦ καταλήξαντι ὡς ἐξῆς: Δογίζομαι δ' εὐτυχῆς σῆ-
μερον δυνάμενος νὰ παρασχω εἰς ὑμᾶς καὶ ἐτέραν ἀ-
κόμη ἀποδείξιν πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν περὶ τῆς αἰσθη-
τικῆς ἐν τῇ ἱατρικῇ ἰδεῶν μου, διότι ἐν τῇ αἰθούσῃ
ταύτῃ ἔνθα τὸ θαυμάσιον Πνεῦμα τοῦ πόνου καὶ τῆς
δύνης, τοῦ ἀθανάτου μας Γκούζι, πρὸς στιγμὴν ἐπεφάν-
η, σελαγίζει παρήγορον καὶ γλυκὺ ἐν ἄλλο καλλιτε-
χνικὸν Πνεῦμα, τοῦ ὑπερόχως ὡραίου καὶ καλοῦ τῆς
καθημερινῆς περιθάλψεως τῶν πασχόντων, ὡς ζωντανῇ
καὶ ὑψηλῇ ἐνσάρκωσις τῆς καλλιτεχνίας μετὰ τῆς ἱα-
τρικῆς τῆς ἡμετέρας πατρίδος. (Ἐδῶ ἐννοεῖ τὴν πα-
ρισταμένην Βασιλισσάν).

— Ὑπενθυμίζομεν εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Φω-
νῆς τῆς Ἡπείρου» ὅτι ὅσοι δὲν συμμορφωθῶν καὶ κα-
νονίσωσι τὰς καθυστερουμένας συνδρομὰς τῶν ἑως 20
Μαρτίου θὰ τύχωσιν ἰδιαιτέρων τιμῶν εἰς τὰς στήλας
ταύτας καὶ θὰ ἀκούσωσι τὸν σχετικὸν ἐξάφελμον.

— Ὁ κ. Βασίλ. Λέντζος ἀνεχώρησεν ἐκ Πειραιῶς
εἰς Κρετσούνιστα.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς
Ἰωάννιναν ὁ κ. Νικόλ. Δοβίτσας εἰς Τσαρπλινὰ ὁ
υἱὸς Χρ. Γκιόττη: ἐξ Ἀνατολῆς δὲ Ἀλῆζωτ Τσε-
φλίκι ὁ κ. Χρ. Παπανικολάου.

— Ἀφίκετο ἐκ Κων)πόλεως ὁ κ. Κων Μίχος Ντοῦρος.

— Ὁ κ. Μιχ. Παπαδόπουλος ἱατρός: ἐκ Σελίου
ἐξασκήσας προηγουμένως τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ διέ-
τριψεν ἐπὶ μακρὸν εἰς Παρίσιους μαρτυρούμενος εἰς τὴν
ἱατρικὴν καὶ τὰς προόδους αὐτῆς: Ἀφικόμενος προ-
χῆς ἐκ Παρίσιων ἀνεχώρησεν εἰς Σελὶν ὅπου θέλει
ἐπιδόθῃ παρέχων τὰ φῶτα τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ εἰς
ἅπαντας τοὺς πασχόντας: θὰ εὐρωσὶ δὲ ἐν αὐτῷ τέ-
λειον καὶ προθυμὸν ἐπιστήμονα.

— Μετὰ ψυχικῆς δύνης ἀγγέλομεν τὸν θάνατον τοῦ
ἐν Ἰωαννίνῳ προσφιλεστάτῳ τοῖς πᾶσι καὶ γνωστο-
τάτῳ διὰ τὴν ἀνεκτίμητον καρδίαν Τάσιον Κουντού-
ρη. Εἰς τὴν αὐτῇ ἰδίᾳ οἰκογένειαν Κουντούρη ὑπῆρ-
ξεν ἀμείλικτος ὁ χάρις στερήσας αὐτὴν ἐντὸς πέντε
μηνῶν δύο πολυτίμων βλαστῶν, τὸν ἀλητμήνητον ἱα-
τρὸν Βασίλῃν καὶ τὸν αὐτῇ Τάσιον. Ἡ φοβερὰ δο-
κιμασία τῆς οἰκογενείας Κουντούρη εἶνε ἀνωτέρω πά-
σης κατηγορίας καὶ ἡ τοιαύτη ἄς εἴνε τὸ πένθος
καὶ ἡ γενικὴ θλίψις ἡ ἐκζηλωθεῖσα διὰ τὸν φιλομαθῆ,
τὸν πλήρη ζωῆς καὶ δράσεως, τὸν ἀγαθότατον
Τάσιον.

— Ἀπεβίωσεν ἐν τῷ Εὐαγγελισμῷ ὁ ἐκ Κου-
κούλου τοῦ Ζαγορίου Γεώργιος Ἀναστασιάδης, οὗ
τὴν κηδεῖαν συνώδευσαν ἐκλεκτὰ μέλη τῶν ἐνταῦθα
Ἡπειρωτῶν τιμῶντα τὴν ἀγαθὴν μνήμην τοῦ μετα-
στάτος. Δεῖψανον καὶ οὗτος τῶν ἀειμνήστων ἐκείνων
Ἡπειρωτῶν, οἵτινες μακρὰν τῆς γενετῆρας ἀπερχό-
μενοι διὰ τῆς ἐξόχου αὐτῶν φιλοπονίας, οικονομίας
καὶ ἐντιμότητος κατῴρουν νὰ καταλάβωσι θέσιν ἐπι-
φανῇ καθιστάμενοι οὕτω ἐπωφελεῖς καὶ τῇ κοινωνίᾳ
καὶ τῇ οἰκογενείᾳ των. Τοιοῦτος καὶ ὁ μεταστάς Γ.
Ἀναστασιάδης, ὅστις ἐτιμᾶτο μεγάλως ἐν Δαρδανελ-
ίοις, ἔνθα ἔδρασε καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ του πατρίδι, ἐν ἣ
ἐγκαταλείπει τὸν ἄριστα ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ἐκπαιδευ-
θέντα υἱὸν προσφιλεστάτον ἱατρὸν Ἐνδοξον, οὗτον
καὶ τρεῖς θυγατέρας λαμπρὰ ἀποκατεστημένας, μερι-
μνήσας ὑπὲρ ὅλων ὡς πρότυπον πατρός καὶ συζύγου,
οὗς καὶ ἀπὸ καρδίας συλλυπούμεθα. Π.

Ἐκφράζω δημοσίᾳ ἐκ καθήκοντος εὐγνωμοσύνης τὰς
πολλὰς καὶ θερμὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν ὑποστή-
ρξιν καὶ τὰς περιποιήσεις, ἃς μοῦ ἐπεδαψίλευσαν ἐν
νέφ Λούρι τῆς Φιλιππιάδος αἱ ἐκεῖ δικαστικαὶ καὶ
δημοτικαὶ ἀρχαὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας
καὶ ἐν γένει οἱ κάτοικοι καὶ οἱ ἀξιότιμοι κύριοι Μου-
σταφᾶς Ἐφένδης ἀστυνόμος καὶ Μεχμέτ Ἀγῆς Διευ-
θυντῆς τῆς Χωροφυλακῆς, οἵτινες προθυμότατα καὶ
δικαιοῦς ἐνήργησαν εἰς τὸ ν' ἀνακαλυφθῇ ἡ ἀλήθεια
καὶ φανῇ ἡ ἀπάτη ἀβλήου ἀνθρώπου τοῦ ἐκ Πα-
τρῶν Ἡ Γαλάνη, ὅστις ὅχι μόνον ἐπεζητήσας νὰ κλέ-
ψῃ ὅλην τὴν περιουσίαν μου, μετὰ τὴν πρόφασιν ὅτι
δῆθεν ἐληγεσθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐσηκοφάνηται οὕτω
τοὺς καλοὺς καὶ ἐντίμους κατοίκους τοῦ Νέου Λού-
ρου καὶ ἐπέριψεν ἀδίκως μορφὰς ἐπὶ ἀρὰν ἐξ ὧν
τῶν ἐκεῖ Ἀρχῶν, ἐν ᾧ τούτων τῶν δειπνῶν τοιοῦτοι
προστατεύοντες πάντα ἀδικούμενον ξένον τι-
μῶσι τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν.

Διὰ τὸν φιλοξενήσαντά με καὶ περιποιηθέντα με-
γαλοπρεπῶς Φουὰτ Μπέη Φράσκαρη ἀδυνατῶ διὰ λέ-
ξιν νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμο-
σύνην μου.

Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ τὸν διαφυλάτῃ καὶ τὸν σκέπῃ
ὅπως πάντοτε προστατεύῃ τοὺς ἀδικουμένους.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 14 Φεβρουαρίου 1904.
Ἰωάννης Ν. Παπαράνης.

ΠΑΡΕΛΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΓΓΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΩΝ

6 — Ὀδὸς Γεωργίου Σταύρου — 6

Εἰλικρινὴς ἐργασία καὶ τιμαὶ λογικαί. Πλου-
σία παρακαταθήκη ὑφασμάτων Ἀγγλίας καὶ
Γαλλίας.

Ἀδιάρροχα πρὸς 38 δραχ.

Π. Α. Χανιά, Α. Ν. Πόρτ-Σαϊθ, Ἀδελ. Τόσκ. Θε-
σαλονίκη, Χ. Σ. Δεμησσόν (Κύπρου). Συνδρομὰ ἐλη-
φθησαν. — Κ. Κ. καὶ Χ. Τ. Ὑπᾶν. Ἐντὸς ὀλίγων
ἡμερῶν θὰ λάβετε βιβλία. — Α. Δ. Περαιᾶ. Εἰς τὸ
φύλλον τοῦτο ἐστὶν ἀδύνατον νὰ δημοσιευθῇ τὸ ἀπο-
σταλὲν ἕνεκα πολλῆς ὕλης. Φαντασθῆτε ὅτι ἡναγὰς
σθημεν νὰ ἀφῆσωμεν διὰ τὸ προσεχές ἀλληλογραφίαν
πολλὰ τὰ ἐνδιαφέροντα περιέχοντα περὶ φυλακῶν καὶ
τῆς καταστάσεως ἐν Παραμυθίᾳ: ὀλίγη ὑπομνή-
τις. Γ. Φ. Ἐνταῦθα. Τί λὲς εὐλογημένε; Τί ἐκδρομὴ εἰς
Χαλκίδα ὀνειρεύεσαι; Ἀντὶ νὰ χάνης τὸν καιρὸν σου
νὰ γράφῃς τόσα χαμένα λόγια δὲν εἰλάβαινες τὸν και-
ρὸν νὰ περάσῃς ἀπὸ τὸ γραφεῖον ὅπου θὰ ἐμάνθῃς
ὅτι ἀπὸ τὴν περασμένην ἐβδομάδα εἶμαι ἄρρωστος καὶ
κόντεψα νὰ τὰ τινάξω καὶ σόθηκα χάρις τῷ φίλῳ ἱα-
τρῷ κ. Α. Ἀραβαντινῷ: ἀλλὰ ἀκόμη οἰκονομῶ. Ἐνὰς
μικρὸς καλὸς ἐργασίας ἐμφανισθεὶς κίτῳ ἐν τοῦ ἀριστοῦ
ὡτὸς καὶ ἐρεθισθεὶς κόντεψε νὰ γίνῃ Πάπας καὶ νὰ μὴ
φάγῃ τὸ κεφάλι. Εὐτυχῶς ὁ κ. Ἀραβαντινὸς προέβλε-
ψας τοῦ ἔκοψε τὴν Τετάρτην αὐτοῦ τὸ κεφάλι δι' ἐπι-
τηδεῖας ἐγχειρήσεως, βοηθούμενος καὶ ἀπὸ τὸν εὐδι-
πίδα φίλον, νεαρὸν ἱατρὸν καὶ βοηθὸν τοῦ Ὀσθαλμια-
τρείου κ. Π. Πλούμην καὶ ἔτσι ὑπάρχει ἐλπίς νὰ μὴ
ἐξαπατήσῃ. Ἀλλῶς θὰ ἔχανε καὶ τὸν Γάλακτα καὶ
τὴν «Φωνήν». Φαίνεται ὅτι ὁ καλὸς αὐτὸς ἄνθρωπος
μετρημεισμένος προπαγανδιστῆς, τοῦτέστι μέλος τῆς
Ἱταλικῆς ἢ Ρωμουνικῆς προπαγάνδας, αἰνίτες προ-
παθοῦν νὰ πνίξουν τὴν Ἡπείρον. Ἐσκέψῃ λοιπὸν νὰ
φάγῃ πρῶτον ἡμᾶς διὰ νὰ μὴ φωνάζωμεν καὶ ὑστερὸν
τοὺς ἄλλους. Ἡπειρώτας καὶ τὴν Ἡπείρον. Δὲξαι τὸ
Θεῷ καὶ τῷ ἱατρῷ ἐσώθημεν. Ὑπάρχει ἐλπίς δὲ νὰ
σωθῇ καὶ ἡ πατρίς μας ἀπὸ τοὺς ἀπειλούντας αὐτὴν
κινδύνους ἐὰν ἡμεῖς σωφρονήσωμεν καὶ ἐργασώμεν.
Τ' ἀκούς λοιπὸν; Καὶ ἄλλη φορά χωρὶς νὰ ρωτᾷς νὰ
μὴ προτρέχῃς.

ΤΡΑΠΕΖΑ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1873

Κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἐν Κων)πόλει

Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεὶ, Πάτραις
καὶ Βόλῳ

Παράρτημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ

Ἐνεργεῖ: Ἀγοραπωλησίας Συλλογίμα-
τος καὶ Χρυσῶ. — Ἐκδοσὶν πιστωτικῶν ἐπιστο-
λῶν, ἐπιταγῶν ἐπὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων καὶ
τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ἀνταπο-
κριτῶν της. — Προεξοφλήσεις. — Εἰσπραξεῖς ἐπι-
ταγῶν φορτωτικῶν, τοκομεριδίων κλπ. — Ἀγο-
ρὰν καὶ πώλησιν τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐ-
ξωτερικῷ.

Λέγεται καταθέ- εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο/ο
σεις εἰς τραπε- μετὰ τρεῖς μῆνας 3 1/2 ο/ο
ζωγραμμάτια μετὰ ἐξ μῆνας 3 1/2 ο/ο
πληρώουσα » ἐν ἔτος 5 ο/ο
» 2 ἔτη καὶ ἐπ. 5 ο/ο

Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν ἢ Τραπεζα πλε-
ρώνει τόκον ἀνώτερον.

Ταμειευτήριον. Λέγεται καταθέσεις ἀποδο-
τέας εἰς πρώτην ζήτησιν μετὰ τόκον 4 ο/ο.

Ἀνατοκιστικὰ Καταθέσεις. Ὅπως ἐνθαρρύνῃ
τὸ πνεῦμα τῆς οικονομίας παρὰ τῷ Λαῷ ἐν Ἑλ-
λάδι ἡ Τραπεζα Βιομηχανικῆς Πίστεως τῆς
Ἑλλάδος ἐγκαινιάζει τὴν νέαν ὅλως διὰ πι-
στωτικὸν ἱδρυμὰ ὑπηρεσίαν ταύτην, δεχομένη:
1ον Κατὰ μνηστὰς 10 μέχρι 100 δραχμῶν.
2ον » ἐφ' ἅπασι 1000 μέχρι 100,000 δρ.

Διὰ μνηστὰς κατὰ 5 ἔτη Δρ. 673.27
» 10 » » 1514.31
Πληρώνει ἡ Τρά- 15 » » 2564.94
πεζα μετὰ 20 » » 3877.40

Καταθέσεις Δραχ. 5,000 ἐφ' ἅπασι ὑπερδι-
πλασιάζεται μετὰ 15 ἔτη ἀνατιθεμένη
εἰς Δρ. 2,078.92.

Διὰ τῶν ἀνατοκιστικῶν καταθέσεων πᾶς τις
δύναται νὰ ἐτοιμάσῃ: Ἡροῦκα, Σύνταξιν
ἢ Περσάλατον.

Καταθέσεις ἀνατοκιστικαὶ γίνονται δεκταὶ
καὶ παρὰ τοῖς ὑποκαταστήμασι καὶ παρὰ τοῖς
κυριωτέροις ἀνταποκριταῖς τῆς Τραπεζῆς.

Ὁ αἰτῶν θέλει λαμβάνει σχετικὸν βιβλίον
περιέχον τὸν κ. νόμισμὸν καὶ τοὺς πίνακας.

Πᾶσα πληροφορία δι' ἀλληλογραφίας ἢ προ-
φορικῶς παρὰ τῇ Τραπεζῇ.